

La setmana passada *El País* va publicar l'enquesta que cada any encarrega amb motiu del Nou d'Octubre, el termòmetre que indica la situació dels partits al País Valencià. Segons aquestes dades, el PP obtindria avui 41 diputats a les Corts –14 menys que a les eleccions del 2011 i 9 per sota de la majoria absoluta–, el PSPV-PSOE en tindria 27 –6 menys que als darrers comicis–, Compromís i Esquerra Unida empatarien a 13 –ara en tenen 6 els primers i 5, els segons– i UPyD s'estrenaria amb 5.

Per circumscripcions, els socialistes reunirien més escons a Alacant –10– i a Castelló –7– que no la suma de Compromís i Esquerra Unida, que en el primer cas totalitzarien 7 diputats, i en el segon, 6. En canvi, a València, el PSPV en tindria 10, i les altres dues formacions, 12: 7 de Compromís i 5 d'EUPV. Filant més prim encara, resulta que la coalició liderada per Enric Morera i Mònica Oltra és bastant més forta al cap i casal que no a la majoria de comarques, cosa que confirmaria allò que ja han detectat alguns estudis demoscòpics: Compromís seria, de les tres forces disposades a conformar un govern de progrés a l'Ajuntament de València, la que més regidors tindria ara mateix. De fet, una extrapolació de l'enquesta d'*El País* els atorga 7 regidors a la ciutat –en tenen 3–, que sumats als 6 dels socialistes –en tenen 8– i els 4 d'Esquerra Unida –en tenen 2– significarien la majoria absoluta: 17 regidors contra els 11 del PP –Rita Barberà en perdria 10– i 5 d'UPyD, que segurament presentarà Toni Cantó com a candidat a l'alcaldia.

Joan Ribó, que ja va fer la campanada a les eleccions locals del 2011, estaria en condicions d'esdevenir, per tant, primer edil. EL TEMPS hi ha conversat perquè explique la València que vol. Ho sintetitza amb una frase –“aquesta és una ciutat del segle passat, ja és l'hora d'actualitzar-la”– i moltes idees, de les quals fem un extracte tot seguit.

UNA CIUTAT DEL SEGLE PASSAT

“Antigament les zones històriques de les ciutats s'obrien en canal. A València va passar a l'avinguda de l'Oest i volen fer-ho al Cabanyal, amb la prolongació de Blasco Ibáñez. Ara, però, prima el model de rehabilitació, a l'estil de Lió. Arreu d'Europa ningú no es plantejaria

Les darreres enquestes apunten la possibilitat que Joan Ribó, cap de llista a València de la coalició Compromís, lidere a partir del 2015 un govern municipal de què també formarien part el PSPV-PSOE i Esquerra Unida. Quin model de ciutat és al seu cap? Quines prioritats tindria, si arribara a l'alcaldia? Ribó baixa de la bici i ens ho explica a continuació.

La València que roda pel cap de Joan Ribó

un projecte com el del Cabanyal. A Carcassona van caure en aquesta errada fins que un senyor de París els va dir que enderrocar el nucli antic –incloent-hi les murades– era un nyap monumental, i cada any reben quatre milions i mig de turistes. Una gran avinguda, pots veure-la a Vancouver, Sidney o Berlín, però el Cabanyal, només el pots veure ací. Hi ha ciutats que basen el turisme amb relació a la cultura autòctona, les arrels i la història pròpia, però a València impera el menyspreu pel que és nostre: el lamentable estat en què es troba el Col·legi de l'Art Major de la Seda és paradigmàtic: ningú no s'ha interessat a rehabilitar-lo.”

PRATS I CAMPS

MOBILITAT SOSTENIBLE

“El segle XIX va ser el del ferrocarril; el segle XX, el del cotxe, i el segle XXI, segons diuen, serà el de la mobilitat sostenible: anar en bicicleta, en bus, a peu... Ací, per contra, el carril bici tot sovint no està connectat, i el transport públic, l'han abandonat. Fa molts anys vaig demanar a un conseller d'Obres Públiques que ja és mort [José Ramón García Antón] per quin motiu no instal·laven el SAE [sistema d'ajuda a l'explotació] als tramvies de València, cosa que els hauria donat prioritats semaforica, i em va contestar que l'Ajuntament no el volia, tot i que la

Generalitat els l'havia ofert. Aquest tipus de sistemes es podrien aplicar no sols als tramvies, sinó també als autobusos, a fi de fer-los més competitiu.

“El servei d'autobusos públics és deficitari arreu del món, però es pot arribar a acords amb l'estat per tal que te'l financen, com passa a Madrid, Barcelona, Sevilla o Màlaga, però no a València. Si no, cada vegada que incrementes els preus, perds usuaris. En cotxe pots anar de punta a punta de la ciutat en ben pocs minuts, però no en bus, perquè tot sovint no té ni un carril reservat a l'efecte. Això a banda, caldria fer bons especials per als estudiants, que en són molts milers.”

“Tampoc no pot ser que les motocicletes estacionen a les voreres, haurien de disposar dels seus llocs d'aparcament i no impedir el pas dels vianants.”

TAXES ALS CONTAMINANTS

“Em sap greu dir-ho, però hi ha estudis duríssims sobre les partícules que

emeten els cotxes de gasoli, i caldria augmentar els impostos a qui en tinga, de manera progressiva depenent dels cavalls. De la mateixa manera, s'ha d'incentivar l'ús dels vehicles elèctrics. Ja se'n veuen, però n'hi hauria d'haver molts més: la senyora Barberà va posar una electrolinera i la va desmuntar al cap de poc temps! El cotxe elèctric no fa soroll ni contamina, països com Israel ja han avançat molt en aquest sentit. L'ús massiu del gasoli, en canvi, afecta el sistema circulatori de les persones, motiu pel qual han augmentat les malalties cardiorespiratòries i les angines de pit”.

EL(S) NUCLI(S) HISTÒRIC(S)

“Fa poc vaig visitar Burgos i el centre històric, que l'han tancat al trànsit rodat, és ple de vida. Vaig empipar-me molt: per què València no pot ser així, si té uns nuclis històrics tan interessants? Només els vehicles autoritzats poden

accedir-hi, i ací hauria de passar igual. A València, però, tenim el problema dels aparcaments: el de la plaça de la Reina i els de l'avinguda del Baró de Càrcer, sobretot. Per a accedir al primer caldria habilitar el carrer de la Pau o el de la Mar, i en el segon cas, fer l'avinguda del Baró de Càrcer de doble sentit. Pel que respecta a la plaça de l'Ajuntament, no pot ser una gran redona, això no passa enlloc; entenc que tancar-la als vehicles generaria un problema als autobusos, però més enllà d'això, no em preocupa gens: qui vulga anar-hi, podrà fer-ho a peu, en bicicleta o en taxi. Múnic té tancat tot el centre als vehicles i no passa res; tampoc no passaria res que a València totes les línies d'autobusos no passaren per l'Ajuntament i El Corte Inglés, com si hi haguera cap vinculació entre tots dos, per cert... També és urgent tancar al trànsit l'àrea de la Llotja i del Mercat Central. Són dos monuments de primer nivell que en aquest moment pateixen molt de trànsit. Si no canviem la mobilitat del seu entorn, la UNESCO li treurà a la Llotja la consideració de Patrimoni de la Humanitat.”

PAIR EL TURISME

“Hi ha dos tipus de turisme: el de creuer, que fa una ullada a la ciutat i compra un Chupa-Chups, i un de més interessant, que ocupa moltíssima gent. Adaptar la ciutat als vianants afavoriria precisament això: els visitants hi passejarien amb calma, de manera més agradable. Hem demanat que les terrasses de la plaça de la Reina abandonen la vorera i passen als llocs que ara estan reservats a l'aparcament, amb la finalitat que hi haja més espai per a caminar-hi. En qualsevol cas, els valencians encara no perceben el turisme com una molèstia per a la seua vida quotidiana. Certament, del centre se n'han anat moltes empreses i botiguetes tradicionals, però aquest és un fenomen natural i no em preocupa gens, a diferència de l'emigració dels funcionaris cap a l'antiga presó Model, que ha desertitzat el zona. Si el Cabanyal no es trobara en la situació en què es troba, els turistes no es concentrarien només al centre, sinó que també visitarien aquell barri. Els dels creuers, el tenen al davant, les platges i el port són a la vora, però allò està com està.”

1. El Col·legi de l'Art Major de la Seda, abandonat malgrat el seu valor. **2.** El barri del Cabanyal, a tocar de la mar, també està força degradat, víctima de l'interès per enderrocar-lo. **3.** Vista aèria de la plaça de la Reina, que Ribó desitja tancar al trànsit rodat. **4.** El Te Deum del Nou d'Octubre podria suprimir-se. **5.** Ribó vol un carril bici ben connectat i que incloga el primer cinturó, carrer de Colom (6) i tot.

LA DÀRSENA DEL PORT

“Trobar-hi la utilitat és un dels grans reptes de la ciutat. Tenim l'oportunitat de reordenar la façana marítima –Cabanyal, Malva-rosa, Natzaret–, que està en una situació penosa, però això també caldrà consultar-ho a la gent, no es pot fer pensant en els senyorets. No em fan gens de gràcia els plànols de la dàrsena que he vist, pretenen fer-la atractiva i vendre-li-la a algú. Volen privatitzar-la i saldar una part dels 120 milions d'euros de deute que arrossega l'Ajuntament. L'alcaldeessa vol fer-ho abans de les eleccions, per tal de poder oferir alguna cosa al personal.”

PARC CENTRAL

“Del soterrament de les vies, ja ens en podem oblidar. L'estació de Joaquim Sorolla no serà tan provisional com ens havien dit, durarà 20 anys com a mínim. El parc central jo no el veuré acabat, però del projecte aprovat finalment no m'agrada que les línies de rodalia estiguen al segon pis de l'estació i no al primer, tot i ser les que més passatgers

transporten. I alerta amb el corredor mediterrani de mercaderies, si mai es du a terme! Hi haurà un coll d'ampolla impressionant a l'alçada de l'avinguda de la Serradora i caldrà una circumval·lació ferroviària. De moment, fem els trossets de Parc Central que ens permeta el presupost, que serà poca cosa: ara la part de Russafa, després per la zona de Malilla... Com que no hi ha un gallet, caldrà fer-ho a trossos.”

BANC DE PISOS, HORTS URBANS

“L'Ajuntament disposa de molts edificis abandonats que es podrien rehabilitar i posar a disposició dels ciutadans a través d'un banc de pisos. Fa anys que els joves fugen de València, la ciutat ja és per sota dels 800.000 habitants, i caldria capgirar la tendència. Al banc de pisos, també podrien accedir-hi els propietaris privats, que al seu torn tindrien unes garanties de l'Ajuntament. Ho han intentat en algunes ciutats i han tingut bastants dificultats, però caldria adaptar l'IBI a les circumstàncies de cada pis: aquell que està llogat hauria de pagar menys que no el que és

buit. Caldria trobar la manera d'aconseguir-ho.”

“Els horts urbans no només són factibles, sinó que sorgeixen espontàniament, per exemple al costat de les vies del tren. Els horts urbans tenen un vessant lúdic, educatiu, ambiental... Fins i tot de subsistència, per a qui està aturat. En temps dels bombardejos, alguna gent de Londres va sobreviure gràcies a això. Els terrenys públics desocupats poden posar-se al servei dels ciutadans, i les séquies, ja les tenim! Tornaríem a ser la ciutat de l'horta que sempre vam ser.”

NO A LA LLIBERTAT HORÀRIA

“Quan els diumenges escolte per la ràdio que són oberts els centres El Corte Inglés de Madrid, València i Alacant, em pregunte el perquè. No és necessari, i per això m'agrada que s'hi hagen oposat els dos supermercats de barri més importants de la ciutat. No es ven més, així, sinó que es canvien els costums de les persones, i el nou costum d'anar a comprar diumenge em sembla pervers, sempre pots anar-hi a la botigueta petita

de la cantonada, si tens cap urgència. No entenc per quins estranys mecanismes la Generalitat i l'Ajuntament els han fet cas, a les grans superfícies. Quan una mesura d'aquest tipus es posa en marxa, fer el camí invers no resulta tan senzill, però malgrat tot caldria parlar-ho amb els sindicats i trobar-hi una eixida. Si les botigues de barri tanquen, el barri haurà mort i ens desplaçarem més lluny –amb el consum energètic que això comporta– per a fer les compres.”

“Ja n’hi ha prou de centres comercials, tenim la densitat més alta de tot Espanya. No se n’han de fer més, cap ni un. Sóc contrari a això, i ho practique cada dia. Quan entre en un centre comercial, em sent com un polp en un garatge, la gent no es relaciona entre si. Els barris es

“La primera mesura de govern seria la implantació del carril bici al primer cinturó”

construeixen a partir del petit comerç, és la vida de sempre dels valencians, és molt bonica i vull conservar-la.”

VIDA CULTURAL

“València ha de ser la capital cultural del país, no pot censurar els músics valencians i tots els que són díscols amb el sistema. D’aquests, ara no n’entra ni un! Hi ha festivals a Borriana, a Benicàssim, bons concerts a Burjassot... Però no ací. Què passa? No hem passat del cuplet, encara! ‘Viena, la capital de la música’, fa la dita. Per què no pot ser-ho València, si tenim tants i tants músics? Hem de donar als músics que tenim l’opció de desenvolupar ací tota la seua creativitat, que no marxen en massa.”

“Cal millorar la programació de l’òpera, també. M’ho ha dit gent de fora, que no reïxen a saber com es poden adquirir les entrades, i els hotelers, que troben a faltar turisme cultural. El Palau de la Música funciona més bé, però el Palau de les Arts és infrautilitzat. En tot cas, al Palau de la Música hauria de programar més producció valenciana: *somos los más valencianos*, diuen ells, però no donen cap oportunitat a la gent de casa.”

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

“Segons quines coses, cal consensuar-les amb la gent. Nosaltres som partidaris d’adaptar Ciutat Vella als vianants, però abans caldrà acordar-ho amb els veïns i els comerciants. Als propietaris de les botigues hem de fer-los veure que així tindrien molts més clients. Cal reactivar les juntes de districte, que han llanguit amb el pas del temps, i consultar sovint les universitats, que ens donen el seu parer sobre tot de qüestions que afecten els ciutadans. Hi ha la tendència a conservar el que tenim, però cal explicar-li a la gent que alguns canvis els convindran.”

“No és que es puga consultar els veïns, és que ho hem de fer! De mecanismes, amb les noves tecnologies, cada vegada en tenim més. A Barcelona els veïns van decidir quina avinguda Diagonal volien i ací podríem fer una cosa semblant cada cert temps, demanant l’opinió sobre diversos temes que afecten la ciutat. A l’inici potser hi hauria una participació baixa, però en adonar-se que en realitat

tenen la paella pel mànec, la participació augmentaria.”

PODER I RELIGIÓ, SEPARATS

“Si la religió majoritària de València fóra l’islamisme, la gent consideraria normal que la senyera entrara a la mesquita cada Nou d’Octubre? Aquestes qüestions són del segle passat, i de l’anterior, i de l’anterior... Ni en temps de Franco, que anava sota pal·li, la senyera no entrava a la catedral. Aquesta tradició era anterior a la Inquisició, i fou Rita Barberà qui va recuperar-la el 1991. De la mateixa manera que aleshores es va fer un lloc al *Te Deum* dins la processó cívica, nosaltres podrem eliminar-lo. Qui vulga assistir-hi a títol individual, que ho faça, com feia jo quan acompanyava ma mare a missa. Sóc un defensor fervent de l’estat laic, Església i estat han d’anar per separat, fins i tot ho diu el papa actual!”

ELS REFERENTS

“Sent una admiració especial per Olívio Dutra, l’alcalde de Porto Alegre que va posar en pràctica els pressupostos participatius a la seua ciutat. També m’agraden els alcaldes d’unes altres ciutats sud-americanes –com el de Bogotà– que han instaurat sistemes de transport públic ràpid, com ara l’autobús d’una sola via. I m’agraden els alcaldes que van en bicicleta, com Bertrand Delanoë, el de París. Jo sempre hi he anat: quan era professor, quan era diputat i ara que sóc regidor. El president del govern suec també la fa servir, i estic convençut que ens fa més feliços, la bicicleta. Hi ha un cartell preciós del col·lectiu València en Bici en què es veu l’alcaldessa actual anant-hi, i aquest lema: ‘Tinc un somni’. Els meus alumnes sempre em deien que els dies que plovia i anava en cotxe a l’institut, arribava malhumorat, i tenien raó.”

“Si fóra alcalde, la primera mesura de govern seria la implantació del carril bici al primer cinturó [Colom, Xàtiva, Guillem de Castro, marge dret del riu fins a connectar novament amb Colom]. Una mesura que costaria dos duros i que suprimiria la banda on ara hi ha aparcats els vehicles.”

Víctor Maceda